

Директоръ:

ЛЮБЕНЪ П. СТАНЧЕВЪ

Ръководи

КОМИТЕТЪ

Ръкописи назадъ не се
повръщатъ

КУРИЕРЪ

Независимъ ежедневи
Curierul Dobrogean — Cotidian independent

АБОНАМЕНТЪ:

Годишенъ 600 лев

6 месеца 300 лев

Странство 1000 лев

Обявления по
споразумение

ВМЪСТО ПРОГРАМА

Появата на единъ новъ български вестникъ въ провинцията ни при съшествуването на няколко такива увѣренъ съмъ ще изненада общественото мнение, което е твърде много опечалено отъ факта, че нѣкои отъ тия български вестници не сж нищо друго освенъ органи за лична пропаганда и реклама. Появата на „Д. КУРИЕРЪ“ не е случайно дѣло, изразъ нито на личенъ проявкъ, а още по-малко — на частенъ капризъ. Въ доказателство дѣлжмъ да разкажемъ обстоятелствата, които го породиха:

Долуподписаниятъ бѣше единъ отъ основателитъ на в. „Единство“ и неговъ главенъ ръководникъ отъ 1 мартъ т. г. Презъ този периодъ той не може да се похвали съ навѣрно спокойна атмосфера окло списването и редакционното на в-ка.

Липа отъ тѣй наречения редакционенъ комитетъ му създаваха по най-неизвѣстни поводи, изхождайки отъ непознати му съображения, които бѣха привърнали стоенето му въ вестника на причина за постояненъ терзания. Това крайно-патетично положение не веднѣжъ го поставя предъ мисълта да напусне заемания постъ — директоръ на „Единство“ — нѣщо, което извърши веднажъ, но виджайки печална му резултатъ — спусването на вестника въ негово отсъствие — биваше принуденъ да падне себе си и поеме неблагоприятна крѣстъ на своята обществена мисия. Вмѣсто опомзание, вмѣсто моментно проникване отъ съзнанието за отговорноститъ на своето поведение, лицата, които въдвориха тази атмосфера въ вестника отадоха до тамъ, што да бждатъ автори на следния актъ:

нека иззоваваме нѣщата съ тѣхнитъ сжщински имена]

На 1 Мартъ т. г. долуподписания замина за селата по анкета на предизборното положение. Въ негово отсъствие г-да Д-ръ

Д. Г. Новачевъ, Дим. Смоковъ, Хр. Капитановъ и Д-ръ Ст. Ивановъ, придружени отъ формалния собственикъ на в-къ „Единство“ Г. Момов се явяватъ групово въ редакцията и заявяватъ на персонала, че се установява новъ редъ въ ръководенето и редактирането на в-ка, като всѣки единъ отъ горепомнатитъ лица се натоварва да цензурира материала една седмица.

Завърналъ се на 4 т. м. и научилъ за станалото възмутенъ отъ тази постѣпка, чийто окачествяване оставамъ да направя общественото мнение, отказвахъ да влиза повече въ тѣй „превзетата“ редакция.

Негодуванието и възмущението на гражданството отъ този актъ, чийто обосновака произлиза отъ изрвнѣ бройове, редакцията отъ горепомнатитъ господа, които превърнаха вестника въ агитационна газета предъ събранието на Българското Културно Общество отъ Добричъ, бѣше тѣй голѣмо, што новитъ уредници се видяха принудени да пригласяватъ на лево и десно, че „Станчевъ не е отстраненъ, а самъ напусналъ“. Върха на този цинизмъ е следния фактъ:

„Въ града е пустнатъ слухъ, че г-нъ Любенъ П. Станчевъ е отстраненъ отъ ръководенето на в-къ „Единство“. Дѣлжмъ да заявимъ, че този слухъ не отговаря на истината. Редакционния комитетъ на вестника се състоеше отъ г-да: Д-ръ Ст. Ивановъ*, Хр. Капитановъ и Л. П. Станчевъ.

По неизвѣстни (!) причини г-нъ Л. П. Станчевъ не се е явилъ въ редакцията отъ сжбота 1 т. м. Ето защо той бѣше кооптиранъ (!) въ редакционния комитетъ отъ г-да Д-ръ Д. Г. Новачевъ“.

Когато се занаса на цензура вестника съ тази вестъ, кооптирания членъ на редакционния комитетъ Д-ръ Д. Г. Новачевъ я зачерква, заради което тя не вля бѣлъ спѣтъ.

Има ли нужда отъ ко-

ВЪ ОКОВИ!

НЕ СМЕ ЛИ НИЙ ВИНОВНИ?...

29 Мартъ 1930 година се нареди до чернитъ дѣти на печалното минало на страната, която е свързана съ трагедията отъ Старо село, Кочина, Айдемиръ, Добричъ, Ялж-Ючорманъ, Омуръ-факъ, Каварна, Калфа. Край малкото село Богданово се издигнаха още два черни паметника на безимения Тероръ надъ мѣстното население и на безкрайната скръбъ на добруджанската майка.

На 29 Мартъ 1920 г. заместникъ кмета на с. Богданово Божковъ позива въ селската крѣма делегатъ на колониститъ-македонци Щерю, за да уговори въ усмиряване духоветъ въ селото и да го убеди, че селското пазбище не трѣбва да се оре, бидейки нужно както на мѣстнитъ жители тѣа и на колониститъ. Презъ време на този разговоръ се надава тревога, нѣколко къцовлаха започнали да стрелятъ изъ засада, ранявайки нѣколко селени българи, които въ уплахата сж забегнали отъ крѣмата и кафенето и убивайки на местото Атанасъ Атанасовъ. Виджайки се заляпени отъ явна сѣръ, селянитъ се опитватъ да съобщатъ на власт, но биватъ отначало възприпятствани отъ власт, а следъ това сѣръжана банда на македониститъ, и следъ рисковано придобаване успѣватъ двама да се промъкнатъ отъ село и съобщаватъ въ жандармерийската секция отъ Опанча и въ Добричъ. Веднага отъ града бѣха изпратени войскови отдели, които не лесно успѣватъ да разпъснатъ стрелящитъ къцовласи. Въ това време пристигна, обаче, централния комитетъ отъ Опанча Мандря и шефа на поста, доказанъ врагъ на мѣстното население и съ очевидно присѣствие „ачкешира“ случая, арестувайки 10 българи, между които ранени и агонизиращи.

Рапортъ на кмета Мандря до префекта е яденъ актъ на обвинение и клевета противъ... убийцитъ и раненитъ, убийцитъ бидейки посочени (зотето на 2-ра страница)

ментарни?

Азъ бѣхъ решилъ най-после да се загрижа за собствената си сждба и си подготвяхъ, това което наричатъ „кариера“. Но не би! Онозъ, на което бѣхъ посветилъ нѣй-свиднитъ години на своята младостъ, своитъ въдхновена усилия и скромни дарби — нашия бѣлъ в-къ видяхъ ежедневно да се свлича въ названата на личенъ погълзновение, частни домогвания и лагерна политика.

И решихъ наново да започна. Множество гражданни ме сжщо подканваха къмъ това.

И днесъ, когато поемамъ перото, за да пиша този вестникъ чувствамъ гърдитъ ми да вихри сжщия ентузиазмъ и младежки поривъ какъвто бушувае при започването на нашия нѣкогашенъ „Куриеръ“.

Ей защо, нѣма да пиша

нашата програма, тя е нашето минало.

Любенъ П. Станчевъ

*) Ето по какъвъ начинъ г-нъ Георги Момовъ стана „стонашия“ на „Единство“ презъ м. Юли 1929 г. со завърнахъ въ отпускъ въ Добричъ. Обеспокоенъ отъ обстоятелствата, че отъ опирането на „Поле“ се бѣха минали 2 месеца, а нѣкой не поема нищичкаватъ за новъ вестникъ, нѣдадохъ тревога и заедно съ нѣколко другари решихме да основемъ „Единство“ чийто крѣстѣкъ бѣхъ. Положението не ми позволяваше да изпизна вестника на свое име, ето защо помолахъ г-нъ Момовъ да изпизри формално това, като ванлази азъ равносметка: напизахъ 1-вия брой на „Единство“ и замизахъ. Следъ мѣзъ „Единство“ не излиза. Едва следъ увольнението ми се появи 2-и брой, обаче, г-нъ Момовъ започна да предпизна претенциитъ си на стонашия, който напозедакъ бѣха удовлетворени.

**) Презъ нѣколко време, когато ръководния „Единство“ г-нъ Д-ръ Ивановъ, който, както виждате е сложенъ първъ въ редакционния комитетъ не счете за нужно да изпизне нито единъ редъ, въ защита на „свѣтлата наука“. Виротно, бидейки увѣренъ, че не бѣхъ позволенъ да се пише за „черната редакция на... българи“.

МОЕТО ЖИЖЛЧЕ

Нашенски....

Наспорилъ добрия Богъ чешитъ хорица у нашенско. Измежду тѣхъ единъ е то какъ се представя: (Разказваме истинска случка).

Група отъ граждани разискватъ убийството край Чашаларъ, жертва на което бѣ нещастния българинъ Иванъ Тодоровъ.

Единъ отъ многото чешити прекъсва разговора съ следната остра забелѣжка:

—Какво сте го заоквайвали? ...Иванъ Тодоровъ не умрѣ, като българинъ, а като националъ-царинистъ!...

Очитъ на слушателитъ се широко отварятъ, лицата имъ се изопватъ едно общо „а...а“ съ изтрѣзва отъ гърдитъ имъ.

Нѣкой додаде: „Не знаемъ като какъвъ е умрѣлъ Иванъ Тодоровъ, но знаемъ, че ти не говоришъ като човекъ!“

Пакъ въ кафенѣто друзъ чешитъ:

Познатъ мющерия на лаллазъка, като се изпиза лежило и прозвѣйки се, говори по адресъ на нѣкойси:

„Какво се шлѣе изъ града... Защо не отиде въ село да вземе камшика, ба на нивата подиръ плуга“.

На ушка или на истинка едикъ подхвърли:

„Той да трѣгне подиръ плуга, ама тебъ да върземе въ бундука, ама че оранъ ще е, а!“

„КРАСАВЕЦЪ“

ВОЯ НА БУКУРЕЩИЯ ПЕЧАТЪ

Веднага следъ крѣвата трагедия въ Богданово гнездата на провокацията и клеветитъ противъ насъ отъ провинцията ни изпратиха дълги телеграми до патриотарския печатъ отъ столицата, безсрамно изтъчвайки истината по станалото, назовавайки невиннитъ жертви убийци.

Виджайки между тия гадни редове не твърде приятната нѣй истина сателититъ на эле разбрания патриотизмъ отъ Букурещъ побѣраха да предтворятъ евентуални мѣрки, които бѣха се взели предъ диктовката на действителнитъ обстоятелства, заблуждавайки общественото мнение съ нѣдолнопробни извѣрвания, жалки клевети и обиди по нашъ адресъ.

Изредиха се божемъ видни общественици като Франасовичъ, Филиппеску и др. които нѣвга дори сж ни ласкаели, когато апелираха за гласовѣтѣ ни, голѣми газетари, като Памфилъ Шейкару, Батзария, Шейкину и др. та дори и по

сти, като Чезаръ Петреску, които съставляли лекота, по затуй пакъ съ хищенъ ядъ безогледно хвърляха какъ противъ насъ, соеици ни за кръвожадни чудовища, слепи орждили на българската придента.

Поета въ сво то класическо увлечение се провикна къмъ себеподобнитъ си отъ Букурещъ „да тръгнатъ въ кръстоносенъ походъ противъ насъ, прочистивайки Нова Добруджа...“

А божемя, е въ сила вече закона противъ алармизма, провокациитъ и насъскванията...

Безъ разлика на нюанси и партийна принадлежностъ почти всички столични газети — започвайки отъ „Универсулъ“ и „Винорулъ“ преминавайки презъ „Лурентулъ“ и „Епока“ и достигайки до „Диминяца“ и „Лупта“ — издаватъ хищенъ вой избирайки най-обидното и най-мръсното въ своя реченикъ, за да ни петнатъ и клейматъ.

Е добре, нека кръскажъ жалкитъ орждия на дербедентъ и провокаторитъ — коравия добруджанския селянинъ и тона ще понесе съ суровата увѣреностъ въ чистотата на гражданския си моралъ и висшата справедливостъ на своята кауза, тъй както понесе безброя бури на обиди и нападки.

До ще време когато ще каже и той своята проста, но сигурна и внушителна дума, словото на истината.

Новия германски кабинетъ разклатенъ

Берлинъ 5. Положението на кабинета Брюнингъ далечъ не е още установено. Политическитъ партии въ Райхстага въето помиренне, се все повече и повече настройватъ борчески.

Социал-демократитъ се обявява решителни врагове на новото правителство, заплашвайки ги съ откритата борба, ако се прибегне до чл. 48 отъ конституцията, който позволява да се взематъ изключителни мѣрки.

Крайнитъ националисти вчера направиха голѣма манифестация, обяснявайки се съ комуниститъ.

Много е възможно, ако днесъ не се дойде до едно споразумение между партиятъ председател на републиката да ратури правителства и обяви нови законодателни набори.

По всички лѣта, че национал-германската партия ще се разцепи по въпроса за признаването на републиката.

разнесе и страшната вестъ: още единъ умрялъ: — Ст. Статевъ починалъ въ кюстендженската болница, вследствие набишитъ въ тѣлото му куцувашки крушуми.

Като жестока гавра предъ тази общонародна печалъ букурещката преса („Универсулъ“, „Винорулъ“, „Куверншулъ“, „Епока“, и пр.) си въше най-години псувни противъ българитъ отъ добруджа, искайки едва ли не изсичането имъ само презъ едно нощъ!

Правителството, намирайки се предъ една очевидна истина и предъ една мръсна кампания изпрати трета и последна анкета, начело съ главния инспекторъ г. Тома, депутатитъ и сенаторитъ г. Цонко Пенковъ, Матей Стефановъ и Василе Ципареску, които заедно съ висшитъ власти отъ окръга отидоха на място произшествието.

Какво сж констатирали — остана скрито въ протоколитъ на инспектора и..... тайнитъ рапорти до правителството. Наредено е само куцувашитъ да бждатъ премѣстени въ с. Амзалавъ.

ВЪЗРА.....

Сутринтъ арестуванитъ бѣха отведени предъ сждебния следователъ, който следъ подробенъ разпитъ нареди да бжде освободенъ само Желю Илиевъ, комуто не намерилъ никаква улика..... а за другитъ....

Следъ пладне нещастнитъ затворници по повелята на една още по-нещастна сжба бѣха изпращани предъ сждебната камера, за да се разгледа мандата за арестуването имъ. Следъ продължителни разисквания, въ които се издѣгна отъ страна на българскитъ адвокати Енчо Николовъ и др. по най-блгавъ начинъ абсолютната невинностъ на арестуванитъ, сжда освободи само Белчо Ангеловъ, а потвърди мандата на Маню Добревъ, Добри Монеъ, Желю Ангеловъ, Иванъ Ангеловъ, Димитъръ Бошковъ, Георги Стояновъ и Ченко Атанасовъ.

КЪМЪ ЗАТВОРА

Всичка следъ това решение арестуванитъ бѣха подкарани къмъ затвора. Съ приведени глави, носящи въ душата си безкрайна скръбъ и болезнено задущвания протестъ противъ едно обвинение, което е написано съ тяхната и тѣхна на близкитъ имъ кръвъ тѣ крачаха бавно по улицитъ. Начело вървяха бащата и сина Моневи, последвани отъ носящия още въ крака си куцувашкия куршумъ Ченко Атанасовъ, братъ на убития Атанасъ и другитъ поделящи проклетата участъ на своята урисана сжба.....

— Въ последния моментъ се научаваме, че е билъ побикалъ единъ боекъ оржжейникъ за да обкобе арестуванитъ.

Редакцията изпрати веднага своя рапортьоръ, за да провери това.

Движението на Индицитъ

Бомбай 5. Марша на Матхатма Ганди, който провъзгласи мирния саботажъ противъ английското владичество въ Индия върви много успѣшно. Уцѣлели

„Универсулъ“ пѣже

Силистра 4 IV. 930.

Въ днескашния брой на „Универсулъ“ е помѣстена една „кореспонденция“ отъ нашия градъ, въ която се казва, че „кмета на с. Дуракларъ (?) който се бѣше срещналъ съ комитаджиятъ въ близката на селото гора, е билъ разследванъ отъ сждебния следователъ, който нарежда да бжде арестуванъ и джаранъ въ Силистра“.

Всичко това е една нагла лъжа. Нищо подобно не е ставало въ нашия окръгъ.

На 20 мартъ вечерта нѣколко колонисти срещатъ куцувашитъ Куля Кочу и Йорданъ Костаки недалечъ отъ града и бидейки разсърдени на тия ги набиватъ и обиратъ. По този поводъ се води следствие.

Не ще ли дадемъ да се разбере и въ Букурещъ, че ако има народни врагове въ Ромъния, то най-големия и най-опасния отъ тяхъ е „Универсулъ“.

тѣ 74 души отъ 100-тѣхъ пешеходци, отправени къмъ морето, за да експлоатиратъ солта му, като съ това искатъ да манифестиратъ желанието на индийския народъ да използва самъ монопола на роднитъ си блага, развиватъ жива пропаганда, която намира горещъ приемъ между населението. Вчерка крвака е пристѣгналъ въ Паглийсъ, ентусиазирано бидейки приетъ отъ повече отъ 10 хиляди души.

Чинovníцитъ въ знакъ на солидарностъ съ Ганди напускатъ демонстративно службитъ си, аплодирайки великия националенъ герой.

Четете въкъ Добруджански Куриеръ

Истискитъ Добруджански народни пѣсни.

Тѣхъ нареченитъ „Добруджански народни пѣсни“ печатани въ нѣкои зборници, списания и вѣстници у насъ и странство далечъ не оправдаватъ, тога име, тъй като не сж творчество на ДОБРУДЖАНСКАТА народна словестностъ, а сж донесени въ провинцията ни отъ преселници отъ разнитъ кѣтве на България и Турция. Едно изчерпателно изследване на софийския професоръ г-нъ М. Арнаудовъ доказва великолепно това.

Добруджа, непостичната, сурова и предлагаща желание само за печала и черенъ трудъ равнина опазва въ своитъ пазухи редки бисери на въздиновеното творчество на живущитъ у нея.

Въ тия бегли наброски ще издѣлваме нѣколко народни пѣсни, съчинени отъ незнайни поети въздиновени отъ нѣкое слѣбитис

въ самата Добруджа или отъ гитѣ злотинтъ на нѣзната хубава природа.

За отбелязване е, че повечето истински добруджански народни пѣсни се срещатъ у българитъ отъ северна (стара) Добруджа тукъ тѣ сж най-любимата одиция тѣхнитъ и сѣдѣнитъ и най-искрената нота въ пѣснитъ на старитъ.

Ето една чудно-хубава пѣсенъ отъ северна Добруджа, която е достатъчна да покаже характера на истинскитъ добруджански пѣсни, а именно — преобладаването на мѣстнитъ елементи:

Какъвъ е поменъ станалу
Тамъ долу подъ Жркутлий,
Нѣ Бестъ-гвозъ нѣ дулапити!
Жбитъ нѣ сж убрали,
Чурбаджитъ закладъ,
Чираку сж зѣдрали,
Драли гу ни гу дудрали,

Ж чи гу жувъ уставилъ,
Ж чи ги холъмъ изказа:
Кѣтмо Желю утъ Тулча,
Чѣкъну Йорги утъ Инжкий
Юрданъ Тѣхъсакъ утъ Ижкѣръ
Чѣкъну пори утъ Кѣмберъ.

И Михалчу утъ Итѣнкую,
Ж чи ги холъмъ, улувилъ,
Нѣ личенъ денъ, нѣ Вржбиния,
Ж чи ги закаралъ,
У Бабадааги задрели.

Затворницитъ изкаралъ на Великъ денъ и на пѣтъ за Тулча
ги привели презъ родното имъ село
Еинкѣвъ кѣдето ги причака-
ли съ еденъ и пненетѣхнитъ май-
ки; но бидейки съ завѣзани рѣ-
це тѣ не могли да хапнатъ ни-
що тогава майката заоплаква:

Нали тѣ мама пузгуди
Зж у Башкѣвъ зж башъ муматъ
За Димитровъ Мѣрийка?
Мѣрийка й мума хубавъ,
Николчу думъ мана си:
Малино ле, стара малино ле!

Нека сж ужени Мѣрийка,
Мѣрийка гуденичкѣтъ,
И мойтъ милъ сѣстрица,
Асъ ще, мале, да идж
Бѣ Тузлѣта солъ дж купанѣ!

Дори и при възпѣването на най-интимнитъ си чувства добруджанеца остава вѣренъ на средата и времето си:

Не казвай, Милке, не казвай,
Чѣ не тѣ, либе, убичамъ,
Но и тѣзи годинѣ
Господъ канлъ не стана
Двама да сж вземиме
Кѣшлѣта мора изпразни
Чѣжлѣна нивитъ ужъла
Какъ ще тѣ, Марийке прибера
Въ празникъ кѣшли хамбари?

Народнитъ пѣсни на българитъ отъ Южна (нова) Добруджа запазвайки сѣщия мѣстенъ колоритъ се отличаватъ отъ тия на севернитъ съ по-чистия и по-МОДЕРНИЯ езикъ:

Сжбрали ми сж набрани

Доръ трима мина другари
Хайдутство, холъмъ, да правятъ
Въ ДЕЛИОРМАНСКИ балкани
Генчу ГЕЛЪНДЖИЧЕТО,
Кирчу Пазарджиклийчето итн.

Макаръ и не тѣхъ гиздана разнообразна родината е много скѣпа за добруджанеца, който въ въ часове на почивка отъ непосилния трудъ ето какъ я възпява

Снощи мѣ канъ Колю
Колю котленджийчето
Бѣ Котелъ да ида.
Убости да видя
Високи балкани
Дѣлѣбоки дирета
Вода болъ болука
Защо ми е Котелъ
Га съмъ тука арно:
Балканъ ли ми се прище
Въ Теке ще си ида,
Дере ли ми се прище —
Малко ли дирета?
Води ли да видя —
Близко е морето!

Аферата Хр. Мановъ

Макаръ и съвсемъ изолричанъ случай тази афера раздруса надъно нашиятъ общественъ и икономически свѣтъ, давайки поводъ на редица коментариуми, предположения и дори нападки. За да поставимъ въщата на тапетъ ще разкажемъ подробно фактите:

Познатия сарафинъ (притождател на менителница) Христо Мановъ виждайки се предъ прага на несъстоятелността решава да ликвидира съ имота си и да забѣгне въ странство, оставяйки маса задължения отъ най разнообразенъ характеръ. За тази цѣль той отначало предлага на единъ адвокатъ отъ града на да му продаде новопостроената си къща за 700 хиляди лей. Адвоката отказва да я купи. Тогава Мановъ я предлага на банкера Панантеску за 400 хиляди лей. При сключаването на продажбата адвоката на г. Панантеску — г-нъ Пипота се на тѣва на редица обстоятелства, които му даватъ поводъ да се съмнява въ търговската изправност на продавача, заради което посъветва своя клиентъ виѣсто да брой паритъ на Манова да ги внесе въ нѣкоя банка за извѣстенъ срокъ до като се констатира вѣдната изправност на продавача, което въпрочемъ той доказвалъ съ факта, че нѣ малъ нѣкакви ипотечни задължения или протестиранни полици. Научавайки това Мановъ скъсва преговоритъ и следъ като предлага на нѣколко граждани при различни цѣли дома си спира се на г. Атанасъ Киселковъ, кръчмаръ отъ града и, отстъпвайки му я за 300 хиляди лей плюсъ разноснитъ и посъветвайки го да се сключи продажбата чрезъ адвоката Тодор Тошевъ. Последния внася на двѣ страни че продажбата е възможна и задоволявайки се съ констатирането на формалната липса на финансови тежести върху къщата съ поразяваща бързина изготвя нужното за продажбата. Тука трѣбва да забележимъ, че формаленъ продавачъ се явява жената на Мановъ, тъй като съпруга ѝ формално я подарилъ на 27 Юний 1929 година.

Въ деня на продажбата — 26 Мартъ т. р. рано сутринта Мановъ побързва да изнесе отъ дома мобилитъ си които продава на единъ нашъ съгражданинъ а веднага следъ получаването на сумата внаема кола и се отправя за българската граница. Нѣкои отъ кредиторитъ му, обаче, научавайки това побързватъ да се оплачатъ предъ Калняренския паркетъ, който нарежда задържането на бѣглеца. Мановъ бива арестуванъ в а пограничния пунктъ Балажа и докаранъ въ града. Вечерта полицията го освобождава условно, но на другия денъ той не може да бѣде намѣренъ, въпреки вончепъ усилия на властѣта.

На 27 мартъ Окръжния Съдъ следъ като разгледа подадената жалба на измѣненитъ кредитори обявя Христо Мановъ въ зломислена несъстоятелностъ, опредѣляйки на дата на прекъсване изплащането 27 Юний 1929 т. р. месецъ преди извършеното формално дарение на г-жа Манова. Веднага назначения съдебенъ синдикъ/судията г. Фрумушану пристъпни къмъ описването на имота на фалита запечатвайки мѣнителницата, продадената къща на А. Киселковъ и продадената мебелъ.

Интересенъ фактъ е, че съ така опредѣлената отъ съда несъстоятелностъ осмѣта за невалидна продажбата на първата масивна къща на Манова, която купи миналата година г-нъ Панантеску.

На 1 т. м. бѣше намѣренъ трупа на трагично завършилия съ себе си Мановъ бидейки „по-силенъ отъ себе си и по-слабъ отъ живота“ както се изразиха другаритъ му въ жалейката си.

Това съвсемъ, обаче, не попречи на неговия адвокатъ Тошевъ да пише непростени сивернословия до неговъ адресъ. Същия адвокатъ и нито си помислилъ, че вследствие на продажбата, вие хонораръ повече отъ 10 хиляди лей!...

Р.

Четете и разпространявайте

Добруджански „Куриеръ“

Окончателното реголирване на колонизацията

За да се сложи веднажъ на винаги редъ и установеностъ въ колонизацията на Четиригълника Министерския съветъ е одобрилъ следния протоколъ, предложенъ отъ г-нъ Йонъ Михалке, м-ра на земедѣлнето:

Чл. 1. Удобрава се колонизирането на селинитъ отъ Старото Кралство независими въ списъцитъ за осемляването роднитъ имъ общини установили се въ Четиригълника до 1 Януарий 1930 год., ако могатъ да докажатъ че:

- иматъ единствено занятие земледѣлнето;
- сж пълнолѣтни, задомиени и притежаватъ пълненъ земледѣлски инвентаръ;
- сж по произходъ и поданство румънци; радватъ се на добро държание и не сж претърпѣли нѣкоя присѣда за вулгарни престѣпления;
- отбили сж военната си повинностъ и иматъ напълно уредено военно положение;
- окончателно сж остановени на лота (земата) си съ семейството и стопанството си, и сж започнали да си праватъ жилище;
- приематъ задължението да си работятъ лично земата си.

Чл. 2. Голѣмината на лота (дадената имъ земя) ще бѣде тази, установена съ протокола на Министерския Съветъ отъ 13 Юний 1925 год. (отъ 5 до 10 хектара).

Колонизацията на куцовласитъ

Оня денъ заседава въ М-вото на Земледѣлнето комисията за изработването на правилника на колонизирането на куцовласитъ отъ България и Гърция. Въ тази комисия влизатъ г-да: Йонъ Бияну, главния секретаръ на М-вото на Земледѣлнето; главния инспекторъ инж. И. Йонъ Поповичъ, главния административенъ инспекторъ А. И. Щафанеску, представителя на Вътрешното Министерство; А. К. Крецану, първи легационенъ секретаръ и генералъ Расовичану, отъ страна на Военното Министерство.

Комисията е взела само официални решения по отношение възможността да се настанятъ въ селскитъ общини тия, които обѣщаватъ да се занимаватъ съ земледѣлие и въ градоветъ тия, които иматъ главно за професия търговията.

Изказано се е мнение, че колонизирането на Четиригълника съ тѣзи елементи далечъ не постига гонимата цѣль.

Селяни!

Ние ви изпращаме настоящия брой, горещо молейки ви да го прочетете внимателно и отсждите чия кауза защитава той.

Само ако ви се хареса записете се за абонати.

Абонамента ще се събира следъ вършитба (харманъ).

Администрацията

ЗА ВЕЛИКЪЛЕНЪ ПРИ ВЛАСКО!

За светлитъ празници освенъ всички ВИДОВЕ ОБЛЕКЛА за мъже, юноши и деца ще намерите голѣмъ изборъ на СУКНЕНИ много сортови ШАПКИ и ГАЛЕНТЕРИЙНИ АРТИКУЛИ, въ магазина, „ТРИТЪ ФИГУРИ“ ПРИ ВЛАСКО, на панайрската улица срещу Димо Начевъ № 143

Либералитѣтъ противъ законитѣ.

Букурещъ 5. Снощи бѣше свиканъ на събрание либералния партиенъ клубъ (каса паргидулуа) за да разгледа вътрешното положение на страната.

Следъ продължителни разисквания се реши по предложението на г-нъ Винтала Брагилу да не се зачитатъ новогласуванитъ закони отъ национал-парламентарния парламентъ, а най-вече тоя противъ алармизма.

За тази цѣль бѣше съставенъ и единъ протоколъ манифестъ, подписанъ отъ почти всички бивши либералски министри и видни членове на партията, съ който се кани народа да не зачита закона за алармизма.

Оставката на военния министръ

Букурещъ 5. Вчера се потвърди слуха, който напоследъкъ циркулираше за оставката на военния министръ г-нъ генералъ Чикоски.

Причина за тази оставка е деликатното положение, въ което бѣше поставенъ министра чрезъ запитването въ камарата, дали той се солидаризира съ жеста на тримата генерали, които напуснаха залата въ която се отпразнуваше присъединението на Бесарабия къмъ Ромъния въ момента когато публиката овационираше г. Константинъ Стере, стоящъ въ една лѣжа.

Веднага бѣше свикано съзвѣщение въ дома на първия министръ г-нъ Юлиу Ману, въ което се насърчи президента съ временното ржководениена Военното Министерство и му се дадохъ неограничени пълномощия за разрешение на кризата.

СЪОБЩЕНИЕ

СЪОБЩАВАМЪ на Г. Г. почитаема си клиентела, че складатъ си за дърва за горене ПРЕМЕСТИХ на ул. „ПР. МАРИЯ“ до хаватъ на Дурбалийски,

Съ почитание

Г. СТОЙКОВЪ

Театъръ „СПЛЕНДИДЪ“

Тази вечеръ голѣма

Литературно-музикална

Вечеръ

отъ уч-китъ и уч-цитъ на бѣлг. частни гимназии. — Фондътъ за беднитъ уч-ци.

Всички на „СПЛЕНДИДЪ“

Похвални инициативи.

ДА СЕ ОТЛОЖИ СЪБИРАНЕТО НА ДАТЪЦИТЕ!

Финансовата криза се разрази силно в нашата провинция и с всички новъ денъ взема заплашителни размъри. Това е стреснало изборните учреждения въ окръга на Земеделската и търговската камари—които сж поели инициативата за напращане една организирана постъпка въ Букурещъ за отлагане събирането на данъците въ провинцията ни до мѣсецъ Септемврий.

На 2 т. м. търговската камара свика събрание по поводъ на едно заявление на десетки търговци да се иска посушение за държавните налози. Реши се единодушно да се влезе съ връзка съ другите съсловни институции отъ града ни за обща постъпка.

На другия денъ 3 т. м. земеделската камара има

сжщо заседание съ дневенъ редъ горния въпросъ. Удоби се предложението на търговската камара и се реши да се покани и окръжния съветъ за участие въ прозбата къмъ правителството.

Напоследъкъ се научаваме, че предложението на земеделската камара е намерило благоприятенъ приемъ въ ръководните окръжни среди, Г-нъ запод. Горски изказвайки се напълно солидаренъ съ намерението да се помогне за облекчение финансовото положение на населението отъ окръга.

Дали правителството ще се вслуша въ справедливата молба на единъ край, който бѣше тъй зле засегнатъ отъ природата и обстоятелствата?

КАНДИДАТИ ЗА СЕНАТОРИ

Съ кралски указъ е определенъ 4 Май т. г. за дата на избора за единъ сенаторъ въ нашия окръгъ, на мѣстото на самоубилия се Криста Вло.

Това обстоятелство разпади апетитъ и амбициите на множество хора, които отдавна копнеятъ да се видятъ... избраници на народа, за когото „толкова много сж работили“...

Първия отъ тяхъ е господинъ НИКОЛАЕ ЛАГАРА, аптекаръ отъ града ни и председател на окръжния съветъ. Той представя своите претенции на кандидатъ на управляващата партия, оправдавайки ги съ обстоятелството, че е сънародникъ на покойния Кр. Вело. Втория е адвокатъ Теодоръ Тошевъ, който подготвя усилено почва за кандидатурата си, събирайки декларации отъ селяните.

Трети, много по-скромненъ и несмьхъ е познатия Г-нъ ЕВГЕНИЙ ЗАМФИРОУЛУ който осмеляйки се на симпатии, съ които, се ползва въ окръга ни, възнамява да кандидатиратъ като независимъ.

Правителството още не е определило своя кандидатъ. По всичко, изглежда, че Г-нъ Ладара не ще се вземе подъ внимание. Говори

се за две кандидатури отъ центъра: тая на нѣкои сж запасенъ полковникъ и на Г. Йоргу Стериу, притежател на ресторанта „Карпати“ въ Букурещъ.

Отъ друга страна мѣстната организация почти единодушно изгъква Г-нъ Христо Стефановъ, председателя на земеделската камара, като най-подходящъ и достоенъ за този постъ.

Въ редакцията ни се явиха множество селяни, заявявайки, че ако официалната организация на нац. църквистката партия отъ окръга ни не сложи кандидатурата на Г-нъ Христо Стефановъ тѣ ще настояватъ предъ последния да излезе съ отделна листа, която ще гласуватъ единодушно.

ВЕСТИ

—На 2 т. м. излезе Кралския указъ за назначаването на Г-нъ Симеонъ Николенко, досегашенъ кметъ на гр. Каварна за профетъ на нашия окръгъ.

Г-нъ Николенко понастоящемъ се намира въ Букурещъ, отъ където се очаква да пристигне днесъ, за да приеме поста си.

—Конституцията на общинската управа ще стане въ първото събрание, което ще се събере следъ изтичане на закония срокъ отъ разглеждането на либералската контестація.

По отношенията на кмета и на помощника му пѣма две мнения, разногласията се отнасятъ до състаза на постоянната комисия. Въ идущия брой ще дадемъ по-големи подробности.

—Временно заемачия поста на окръженъ аспискей въ окр. Калиакра Г-нъ Петровъ е отзованъ наново въ Кюстенджа, понеже бившия леоничей Г-нъ Стефанъ Бушлъ, благодарение на редица ходатайства е наново възстановенъ на стария си постъ.

—Въ Кюстендженския окр. затворъ лежатъ оковани нѣколко нещастни българи, жители на зловещото село Влада.

Въ идния брой ще дадемъ подробности по тая трагедия.

—Вчера се разгледаха отъ специално пристигнала отъ Букурещъ комисия обвиненията противъ пограничния поручикъ Навасадъ, оправдани му отъ известни лица, че билъ „българофилъ“ продаденъ на българите....

Тази е вече трета аяката!....

—Веднага следъ привършването на анкетата съставяващият ѝ членове: Г-нъ инспекторъ Тома, сенатора Цонко Пенковъ, депутатъ Матей Стефановъ и Василе Цицъреску и Г-нъ запасенъ подп. Гороки председателя на постоянната окръжна комисия заминаха за Букурещъ, бидейки по-викали телеграфически.

—Куцовлаха - колонистъ настаненъ въ дома на жителя отъ с. Небукуюсу Г. Иванъ Петковъ, е матротираля жената — готвачка въ чифлика му.

Води се следствие.

—Въ утрешния брой ще дадемъ едно много интересно интервю съ финансовия началникъ на Калиакренския окръгъ.

—Тази вечеръ събота 5 т. м. Българското Културно Общество дава литератур-

но-музикална вечеръ при най равнообразна програма. Билетите се продаватъ отъ комисия, а вечерята при касата на театъра.

—Комисията на изкопане на кладенецъ въ лозята апелира горещо къмъ собствениците лозяри да внесатъ на касиерите записаната сума, тъй като по липса на средства се затруднява понататъшното изработване на кладенеца.

—Научаваме се, че стопанисването на горите по досегашния начинъ донася еднакво щети на държавата и на мѣстните жители. Проектира се изменение на тази система.

—Въ мѣстната Земеделска Камара е пристигнало голямо количество акционерно сѣме за посѣвъ.

Желающите да се обрънатъ направо къмъ камарата.

Отъ тукъ отъ тамъ

— Ние често блеснуваме за богатствата и доларите на Американските Съединени Щати и се чудимъ какъ една много по-малка и много по-малка по население страна отколкото Европа да е тъй богата сравнение съ нея.

Разковничето на тази проблема ни дава търговския баланс, публикуванъ въ Вашингтонъ: Европа е внесла стоки въ С. Щати на обща стойностъ 1.383 милиона долара, а е купила отъ щатите стоки за 2.341 милиона долара между това което купува отъ щатите и това което е внесла въ тяхъ е повече отъ 1 милиардъ долари. Чудно ли е, че Америка постоянно богатѣе за сметка на Европа?

ЧИТАТЕЛИ ОТЪ ЛОБРИЧЪ!

Въ желанието си да Ви даде възможностъ да следите най-редовно „Д. Куриеръ“ администрацията на вестника организира специална служба за раздаването на вестника въ града.

за тази цѣль, ако желаете да получавате най-редовно сутринъ въ 7 ч. и половина вестника било въ въ дома си или магазина (кактората) запишете се за абонати, заплащайки месечно само 60 лей!

-- СЪОБЩЕНИЕ --

Започвайки да се сече отъ 18 Мартъ т. г. гора въ Куюджукъ, намирасе за продаване колчета за лозя и колове за ограда, само осенъ и габъръ, най-трайното дърво въ земята, така сжщо и черпиль (курутма) суха и сурова и прѣти за ограда, дърва

за горене и пр.
ЦЕНИ НАЙ ИЗНОСНИ.

ЮРДАНЪ БОЕВЪ
КУЮДЖУКЪ

БОБЪ ЗА СЕМЕ БОБЪ

Достатъчни количества отъ най-доброкачественъ БОБЪ за семе

ще намери всѣки земледѣлецъ при

МАРЧО ИВ. МАРЧЕВЪ

Ул. „Призчипеле Фердинандъ“ № 146

Продажба въ брой и на ПОЧЕКЪ при СОЛИДНА ГАРАНЦИЯ.

КИНО „МОДЕРНЪ“ ТАЗИ ВЕЧЕРЪ

„ДЕЛРЪ“

Извъредно привлекателенъ филмъ съ участието на

Жонъ Жилбертъ и Крета Гарбо.